

AŞI: İNSANLIK MI, PARA MI?

Düşünün bir... İnsanlığı kurtaracak bir formül buluyorsunuz ve ölüm tehdidi altındaki milyonlara bu formülü vermiyorsunuz. Paran kadar sağlık bakışı ile parasını verene aşığı yapıyorsunuz.

sayfa 2

Bizimle iletişim için facebook sayfamıza mesaj atabilirsiniz. Çalışma alanlarında yaşadığınız sorunları iletebilir, görüşlerinizi, önerilerinizi paylaşabilirsiniz. Sesinizi diğer sınıf kardeşlerimize taşıyabilirsiniz. İşçi sınıfı birlik olduğunda güçlüdür. Şimdi birlik olma zamanı!

f: Metal İşçileri Birliği -MiB

METAL İŞÇİLERİ BÜLTENİ

İşçi Bülteni Özel Sayı No: 1597* OCAK 2021

*insanca çalışma ve yaşam koşulları için***TEK YOL BİRLİK VE MÜCADELE!**

Hepimiz için zor geçen 2020 yılı nihayet bitti. Ancak daha zor bir yılın bizleri beklediği açık. Yıl dönümleri yeni yıl için iyi niyet dileklerinin sıklıkla dile getirildiği dönemler olur. Ama bu iyi niyet dilekleri biz işçiler için hiçbir zaman gerçekleşmez. Birbiri ardına takip eden yıllar içinde çalışma ve yaşam koşullarımız gittikçe ağırlaşır. Ücretler düşer, kuralsız çalışma yaygınlaşır. İşsizlik, yoksulluk derinleşirken borçlar birikir, sömürü katmerlenir. Eski çağların kölelik uygulamaları modern bir makyaj ile tekrar önümüze konulur. Milyonlarca işçi ve emekçi için bu tablo yaşanırken, bizlerden çaldıklarıyla bir avuç sermayedarın serveti artar, bir elleri yağda bir elleri balda, şatafatlı yaşamlarına devam ederler. Bizlerin sömürüsü, ömürleri boyunca hiç çalışmamış patronların iyi niyet dileklerinin gerçekleşmesini sağlar.

Bu yıl da bunun dışında bir şey olmadı. Krizin faturasını sırtımıza yıkarak neredeyse bizleri karın tokluğuna çalıştıranlar, salgını fırsata çevirdiler. Salgınla başlayan süreç, nasıl bir dünya ve ülkede yaşadığımızı daha görünür hale getirdi.

Biz işçilerin emeği ve alınterinin sömürüsü üzerine kurulu sermaye düzeninin tüm yıldızları bir bir döküldü. Bu düzende emeğimiz, alınterimiz değersizdi ama yaşamlarımızın da hiçbir değeri olmadığını daha rahat görür olduk. Her şartta üretim devam edecek diye bizlerin, ailelerimizin sağlığını hiçe saydılar. Onlar için varsa yoksa sömürü çarkların dönmesi, sermayelerinin büyümesiydi. Eriyen ücretler, ağır çalışma koşulları orta yerde duruyorken, fırsat bu fırsat diyerek hep daha fazlasını istediler. Esnek çalışma uygulamalarını yaygınlaştırdılar. İğneden ipliğe her şeye fahiş zamlar yapıldı, işsizlik yaygınlaştı, ücretsiz izinler bir baskı aracı olduğu gibi aynı zamanda yoksulluğun tescili oldu.

AKP-MHP iktidarı tam da kendi misyonlarına uygun olarak sermaye temsilcileri ne istiyorsa hayata geçirdiler. Asgari ücrete üç kuruş zammı fazla görenler, devlet bütçesini patronların sınırsız hizmetine sundular.

İşsizlik fonu işsizlere değil patronlara aktarıldı. İşçi ve emekçilerden vergi toplamak için kılı kırk yaranlar, koca koca şirketlerin milyonluk vergilerini tek kalemde sildiler vb. vb... Yarattıkları bu tabloyu, yatırım çekmek adına yurtdışına "köle işçiler" olarak pazarlamayı da ihmal etmediler. "Ayinesi iştir kişinin lafa bakılmaz" denir. AKP artık lafı da gizleme ihtiyacı hissetmiyor.

Tüm bunlara bizleri alıştırmak için ise kirli propaganda araçlarını, yalancı medyayı kullandılar. Bizlerin sömürüsü üzerine kurdukları dünyalarını yalanlarla ayakta tutmaya çalıştılar. Yetmediği yerde ise karşımıza sopa ile dikildiler. Hakları için ses yükselten maden işçilerinin, metal işçilerinin karşısına polis ordusu diktiler. Devletin gücünü hak arayanın üzerinde göstereceklerini tereddütsüzce ifade ettiler. Sonuç! Sonuç içinde bulunduğumuz durum.

Eşitlik, özgürlük, adalet, hukuk, insan hakları gibi kavramları bol keseden kullanan, her açıklamalarının bir kenarına iliştiren sermaye ve onlar adına ülkeyi yöneten AKP-MHP iktidarı için bu sözler sadece içi boş

propaganda kelimeleri. Şu ana kadar yaşadıklarımız yeni yılda bizleri bekleyenlerin habercisi durumunda. Hararetli ekonomik ve hukuk reform tartışmalarını da bu gözle değerlendirmek önemli. İşçi ve emekçilerin elinde artık ne kaldıysa, kıdem tazminatının gaspı da dahil, yeni reformların gündemi olduğunu bilmeliyiz. Bugüne kadar açıklanan her reform bizlere daha fazla açlık, daha fazla işsizlik, daha yoğun çalışma koşullarını getirdi. Yeni yılda da bizleri bekleyen başka bir şey değil. Tabi biz işçiler bu gidişe dur demezsek. Değiştirebilir miyiz? Elbette!

Geçtiğimiz yıl tanıklık ettiğimiz başka bir şey daha var. Saldırıları karşı direnen, mücadele yolunu seçen ve hakkını isteyen işçilerde belirgin artış... Madenden, metala kadar birçok işkolunda yaşanan direnişler yeni yılda tüm işçi sınıfına yol göstermeye devam ediyor. Maden işçilerinin 'korkmuyoruz!' çığılığı, SİNBO işçilerinin ücretsiz izin saldırısına karşı cüreti ve kazanımı bizlere yeni yılda saldırılara karşı haklarımızın nasıl alınacağını gösteriyor. Birlik olduğumuzda aslında karşımızdakilerin o kadar da güçlü olmadığını biliyoruz.

KISITLAMALAR NEYİ ÇÖZER!

TTB Başkanı bir konuşmasında fabrikalarda üretim devam ederken, milyonların hayatı hiçe sayılırken, akşamları ve hafta sonları sokağa çıkma yasağı ilan ederek hiç bir sorunun çözülemeyeceğini söylüyor.

sy 2

MESS SAFE: İŞÇİYE PRANGA!

Sendikalı fabrikalarda gündeme gelen, daha sonra tüm işyerlerinde hayata geçirmeyi hedefledikleri uygulama ile işçilere pranga vurmak istiyorlar.

sy 4

TARİHİMİZDEN ÖĞRENELİM!

...köleliğe boyun eğmenin dışında mücadele seçeneği de var. Tarihimiz bunun örnekleriyle dolu. Metal işçisi kardeş silkelene ve kendine gel. Nasırlı ellerimiz şaltere uzandığı zaman patronların hiçbir hükmü olmaz.

sy 6

Sınıfa karşı sınıf!

AŞI: İNSANLIK MI, PARA MI?

MİB'LI BİR İŞÇİ

Düşünün bir... İnsanlığı kurtaracak bir formül buluyorsunuz ve ölüm tehdidi altındaki milyonlara bu formülü veriyorsunuz. Paran kadar sağlık bakışı ile parasını verene aşığı yapıyorsunuz.

Koronavirüse karşı aşı tartışmaları herkesin gündeminde... Almanya'da Pfizer ve Biontech'in aşısı olarak bilinen bulunmasında iki Türk'ün temel rol oynamasıyla övünülen aşının Türkiye'ye gelip gelmeyeceği, ne kadar geleceği muamma iken, Çin'den 50 milyon aşı aldık haberleri yayımlı bir kaç ay oldu. Türkiye'ye ise henüz 3 milyon aşının geldiği ve 10 bin gönüllüye aşılanmanın sürdüğü, sonuçlarının gözleneceği söyleniyor. Yani, daha aşının toplum geneline yapılmasına aylar var. Belki de yıllar var...

Pek tabii ki, koronavirüse karşı bağışıklığın sağlanmasında etkin rol oynayacak aşı; toplumun ihtiyaçlarına göre değil, piyasaya kar amacıyla sürülmüş durumda... Tüm dünyada ilaç şirketleri birbiriyle yarışırken bütün araştırmalarını kapalı kapılar ardında, tüm sonuçlarını gizleyerek yaptılar ve yapmaya devam ediyorlar. İnsanlığı kurtaracak olan aşığı bulanlar bunu insanlığı kurtarmak için değil, kendilerini kurtarmak, sermayelerini büyütme için kullanıyor. Tüm pandemi süreci boyunca sermayenin karı, işçi-emekçilerin hayatlarından nasıl daha değerli tutulduysa, aşı tartışmalarında da düzenin bakışının değişmesini

beklemek saflık olacaktır.

Birçok bilim insanı aşının her yıl düzenli olarak yapılması gerekebileceğini söylerken, büyük ilaç tekelleri ellerini ovuşturmaya başladı bile. Aşı konusunda diğer rakiplerine fark atanların, bu alanda gitgide tekelleşeceğini ve buradan elde edecekleri güç ile toplum sağlığını değil, sağlık üzerinden nasıl büyüyeceklerini hesaplayacakları da açık...

Düşünün bir... İnsanlığı kurtaracak bir formül buluyorsunuz ve ölüm tehdidi altındaki milyonlara bu formülü veriyorsunuz. Paran kadar sağlık bakışı ile parasını verene aşığı yapıyorsunuz. Dünyanın sömürsü üzerinden büyük bir zenginliğe hükmeden emperyalist devletler nüfuslarının 2-3 katı aşığı kısa sürede temin ederken, dünyanın büyük bir bölümü bu imkandan yoksun bırakılıyor. İşte kapitalist sistemin çürümüşlüğüne ayna tutan bu tartışmalar, bu barbarlık düzeninin yıkılması gerektiğine de ışık tutuyor. Kurtuluşun ise toplum sağlığının temel alındığı, insan hayatının birilerinin zenginliğinden daha değerli olduğu, emeğin iktidarında, sosyalizmde olduğunu görmemek için ya kör olmak gerekiyor ya da insanlığa düşman...

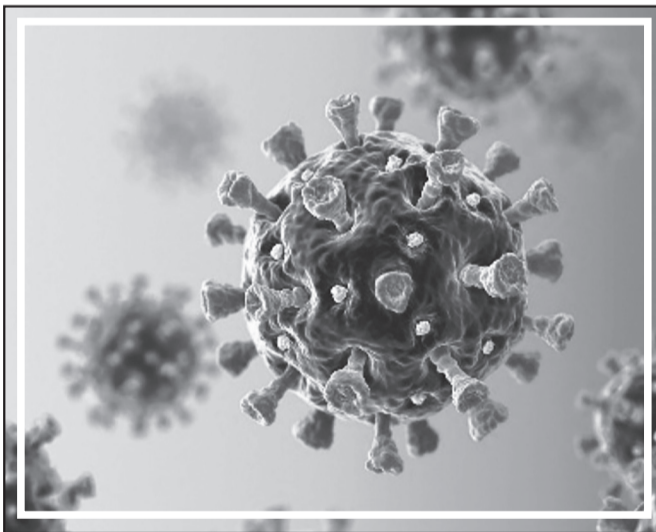
KISITLAMALAR NEYİ ÇÖZER?

BİR METAL İŞÇİSİ

AKP-MHP iktidarı pandemi sürecini başarıyla yürüttüğünü ilan ededursun, bizler gerçek tablonun farkındayız. Bizlerin hayatları fabrikalardaki yoğun çalışma sürdürdükçe hiçe sayılmaya devam ediyor. Onların çarkları sorunsuz bir şekilde dönüyor ama pandeminin de, krizin de faturası bizlere kesiliyor. Bütün bunları ise gerçekleri gizleyerek, çarpıtarak yapıyorlar.

TTB'nin ve toplumun baskısı ile gerçekleri bir nebze olsun söylemek zorunda kalsalar da aldıkları bütün önlemler sermayenin çarkları dönsün diyerdir. Gözleri daha fazla kar hırsı bürümüş olanlar toplum sağlığını zerre kadar önemsememektedir. Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği (TOBB) Başkanı Rifat Hisarcıklıoğlu hiçbir bilimsel veriye dayanmayan ama çarkların sorunsuz dönmesi için karantina süresinin kısaltılmasını istediklerini ve hükümetin de bu adımı attığını kendi ağzıyla söylemedi mi? Karantina süresine bilim insanları değil de sermaye karar veriyorsa eğer, gerisini varın siz düşünün...

TTB aşı tartışmalarının şeffaflıkla yürütülmesi gerektiğini söylüyor. Ancak aşı çalışmalarının sonuçlarının kamuoyuyla paylaşılmasından sürecin nasıl yürütüleceğine kadar hiç bir bilgi verilmiyor. Demek ki, sermayenin ve hükümetin çıkarları bunu gerektiriyor. TTB Başkanı bir konuşmasında fabrikalarda üretim devam ederken, milyonların hayatı hiçe sayılırken, akşamları ve hafta sonları sokağa çıkma

yaşamı ilan ederek hiç bir sorunun çözülmemeyeceğini söylüyor. Zira birbiriyle yakın temas içinde bulunan üretimdeki binlerce işçinin koronavirüsü bulaştırma riski, sokağa çıkıp dolaşan insanlardan kat be kat daha fazla. Ayrıca, açık havada hem sağlık hem de bulaş riski daha azken, milyonları evlerine kapatarak sözde karantinaya alacak, ancak milyonlar vardiyalarda, gece mesailerinde, hafta sonları fabrikalarda çalışacak ve evlerine virüsü taşıyacak. Aldıkları bütün önlemler göstermeliktir, sermayenin ihtiyaçlarına hizmet etmektedir. Koronavirüsten korunmak istiyorsak, örgütleneceğiz, mücadele edeceğiz. Kararların toplumun sağlığı, insanlığın ihtiyaçları temelinde alınması için başka çaremiz yok...

ÜCRET ASGARI, SÖMÜRÜ AZAMI!

KÖLELİK DÜZENİNE GEÇİT VERMEYECEĞİZ

Sermayedarlar ve devleti, bizi yine sefalet ücretlerine mahkûm ediyor. Sefalet ücreti diyoruz çünkü, bu yılki asgari ücret (2557 TL) dahi geçtiğimiz yılın açlık sınırının (2592 TL) altında. Asgari ücret 2825 TL diyerek de, gerçeği gizlemek istiyorlar. Açıkladıkları ücretin içerisine AGİ dahil! Yıllardır AGİ'yi unutturmak için asgari ücrete ekleyerek açıklıyorlar. Bu yıl ise bakan, AGİ kelimesini dahi kullanmadan açıkladı. İçerisinde 75 TL de hazine katkısı var. O da bizden kesilen vergiler oluyor zaten.

Yılın ilk gününde ise temel tüketime zamlar da art arda geldi. Elektrik ve doğalgaz fiyatlarına zam yapıldı. Bir dizi ürün için de zamların eli-kulağında diyebiliriz.

Peki, bir de bizi açlık sınırının altında yaşamaya mahkûm bırakanlara bakalım. Bakanların aylık ücreti 2020 yılında 17.500 TL idi, asgari ücretin yaklaşık 7 katı. Milletvekillerinin 25.000 TL, asgari ücretin yaklaşık 10 katı. Tespit komisyonunda bulunan sendika ağalarının ücretleri bilinmiyor. Ayda 2-3 maaş alıyorlar. Asgari ücretin kaç katı olduğunu da hesaplayamıyoruz.

Cumhurbaşkanının aylık ücreti ise asgari ücretli bir işçinin yaklaşık 35 katına denk geliyor (88.000 TL).

"Dolarla mı maaş alıyorsun" gibi saçma bir soruya mahal vermemek adına, altın üzerinden hesap yapalım. 10 yıl önce bugün, 12 Ocak 2011'de 4,82 çeyrek altın alırken 12 Ocak 2021'de bugün 3,48 çeyrek altın alabiliyoruz. Aldığımız ücretin erimiş olduğunu bu verilerden öte market/pazar alışverişlerinden de anlıyoruz zaten.

Yapılması gereken bellidir. Emeğimizle zengin olanlara karşı işyeri komitelerimizde birleşeceğiz. Ürettiğimiz zenginlikten çalınan haklarımızın bir kısmını dahi almak için üretimden gelen gücümüzü kullanarak, insanca yaşamaya yeten (yoksulluk sınırının üzerinde) ücret talep edeceğiz.

Açlık, yoksulluk sınırı

Asgari ücrete yapılan zamlarla beraber AGİ hariç 2 bin 557 TL oldu. 4 kişilik bir ailenin Aralık ayında yapılan araştırmalara göre açlık sınırı 2 bin 589 TL, yoksulluk sınırı 8 bin 436 TL olmuştur.

Buna göre asgari ücret daha elimize geçmeden açlık sınırının bile altında kalarak sefalet ücreti olduğunu bize göstermiştir.

BİZ AÇKEN SERMAYE BÜYÜYOR!

MİB'Lİ BİR İŞÇİ

Ford Otosan bu kadar zenginliğine rağmen hala kısa çalışma ödeneğine başvuruyor. Kısacası onların zenginliği bizim emeğimizden çaldıklarıdır.

Emekçiler karın tokluğunu ararken, Türkiye'nin sermayedarları zenginliklerine zenginlik katmaya devam ediyorlar. 2020 yılı işçiler için tam bir ekonomik ve sosyal yıkım oldu. Milyonların doğrudan olumsuz etkilendiği bu süreçte sermaye için tam bir fırsatları değerlendirme yılı oldu.

Türkiye'nin en karlı şirketleri olan metal patronları salgın boyunca yaşanan o kadar gerilemeye rağmen hiç zarar etmediler. Şöyle ki 2020 yılı boyunca borsa verilerine bakılınca Tofaş %8, Otocar %16, Sarkuysan %2, Bosch %14, Ford Otosan %8, Arçelik %5, Vestel'e ait şirketlerden biri %6 diğeri ise %10 net kar marjlarını artırmışlar.

Bunların yanı sıra Türkiye'nin en azılı sermaye grubu olan Koç, Ford Otosan ve Arçelik üzerinden herkesin kıtlık içerisinde yaşadığı bir evrede yüksek miktarda yatırım başlattı, yeni şirketler satın aldı.

60. yaşını da gerekçe gösteren Ford Otosan 20,5 milyarlık yatırım açıkladı. Yatırım dediklerine bakmayın. Onlar için yatırım demek daha çok getirim manasına geliyor. Aynı zamanda Arçelik ise Hitachi ile Japonya pazarı dışındaki küresel ev aletleri pazarında çoğunluk hissesi ile kontrol edeceği bir ortaklık oluşturulması için hisse satın alma sözleşmesi

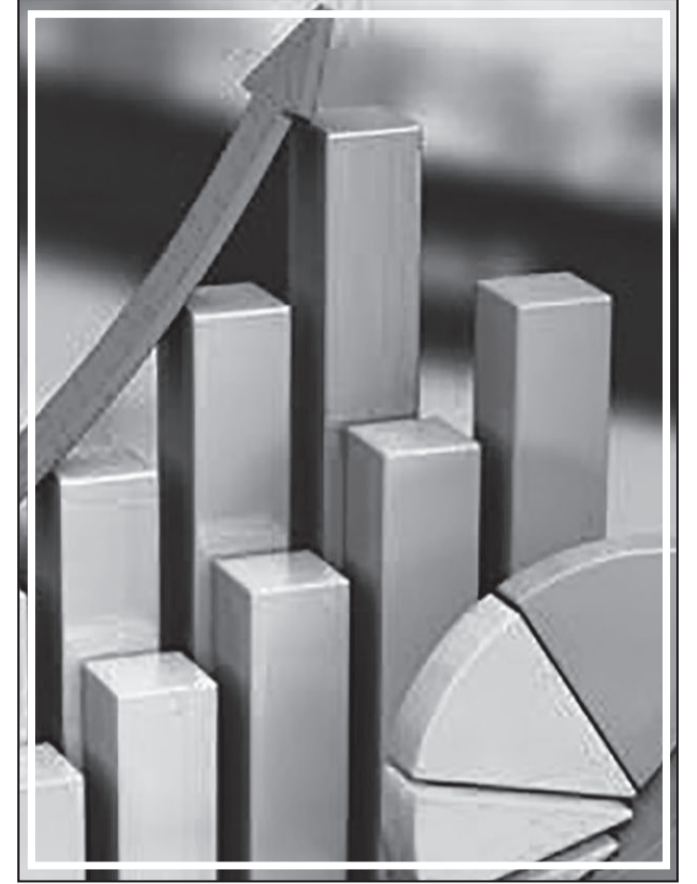
imzalandığını açıkladı. Hisselerin yüzde 60'ı için işlem bedeli net nakit yaklaşık 2,5 milyar liraya denk düşüyor.

Yine Arçelik, Tata grubu ile Hindistan'da bir ortaklık oluşturarak beyaz eşya fabrikası açtı. 1,3 milyarlık nüfusa sahip Hindistan'daki beyaz eşya pazarının %10'una talip olan bu ortaklığın mali tablosu ise açıklanmadı. Ama miktarların büyüklüklerini bu iddiadan tahmin etmek güç değil.

Bu bilgileri öğrenince akla ilk gelen soru ise "Biz açlıkla boğuşurken bu sermayedarlar bu parayı nereden buluyor?" oluyor. Ama ülke tablosuna bir göz atınca bütün gerçek, yani sömürü ortaya çıkıyor. Yıllardır AKP iktidarı patronlara sigorta prim teşviki, ücret teşviki, makine teşviki, yer teşviki gibi teşvikin teşvikini veriyor. Hem de bunların büyük bölümünü İşsizlik Fonu ve işçilerden alınan vergilerden oluşan hazine denararak.

Pandemi döneminde ücretsiz izin ve kısa çalışma ödeneği ile neredeyse patronların cebinden işçiler için kuruş bile çıkmadı. Ford Otosan bu kadar zenginliğine rağmen hala kısa çalışma ödeneğine başvuruyor. Kısacası onların zenginliği bizim emeğimizden çaldıklarıdır. Bütün yoksulluğun sebebi işte bu bir avuç azınlığın zenginliğidir.

PANDEMİ EN ÇOK ZENGİNLERE YARADI!

Virüsün "zengin fakir ayrımı yapmadığı" söylemi 2020'de dünyanın en zenginleri listesi açıklandığında bir safsatadan ibaret olduğu bir kez daha kanıtlanmıştır. Listeye göre ilk 500 şirket geçmiş yıllara nazaran servetlerini en hızlı arttırdığı yıl 2020 olmuştur.

Listenin ilk sıralarında, Amazon sahibi Jeff Bezos, Elon Musk, Facebook sahibi Mark Zuckerberg, Microsoft'un kurucusu Bill Gates'in yer aldığı ilk beş kişi 100 milyar dolardan fazla servete sahip.

Dünyanın en zengin %1'inin serveti, dünya nüfusunun %50'sinin servetine eşit. Dünyada gelir eşitsizliği pandemi ile daha da artmıştır. Pandemiye sermayedarlar fırsata çevirerek, bizlerin sırtından kazandıklarını büyütme devam etmektedir.

SINBO DİRENİŞİ YOL GÖSTERİYOR!

Pandeminin faturasını işçi sınıfına ödetmeye çalışıyorlar. Faturayı ödemek istemeyen işçiler ise ülkenin birçok yerinde hakkını arıyor, mücadele ediyor, sendikaya üye oluyor. İşçi sınıfının üzerindeki karanlık sis bulutunu dağıtan işçiler ortaya çıkıyor. Patronlara meydan okuyor. İstanbul Haramidere'de bulunan Sinbo Elektrikli Ev Aletleri fabrikasında çalışan bir avuç işçinin direnişi, işçi sınıfına umut oldu.

Sinbo'nun ağır ve yoğun çalışmasına karşı TOMİS'te örgütlenmeyi seçen işçilerden 6'sını, Sinbo patronu 7244 no'lu pandemi genelgesine dayanarak yasadışı bir şekilde ücretsiz izne çıkarmıştı. Sinbo patronuna tokat gibi cevap yine TOMİS üyesi Sinbo işçilerinden geldi. Bir yanda 6 işçiyi pandemiden kaynaklı ücretsiz izne gönderdiğini söyleyen patron, aynı süreçte 100 işçiyi işe alarak aslında fabrikada yürütülen sendikal faaliyete karşı nasıl tahammülsüz olduğunu da ispatlamıştır. Hemen hemen her fabrikada olan benzer sorunlara karşı sendika üyesi olan Sinbo işçileri, yaşanan bu saldırıyı kabul etmedi. Sineye çekmedi. "Patronun genelgesi varsa, işçilerin de direnişi var" dediler. Fabrikanın önüne direniş çadırı kurdular. Her sabah işe gider gibi, fabrikanın önüne geldiler. Fabrikanın önünü bir direniş meydanına

döndüren işçiler sessiz kalmadılar. Seslerini toplumun tüm kesimlerine duyurdular. Onlar gibi hakları için direnen işçilere desteğe gittiler. İşçi dayanışmasının en güzel örneklerini sergilediler. Fabrikanın önünde sadece beklemediler. Direniş çadırı, adeta bir direniş okulu oldu. Gece-gündüz demeden çalıştıkları fabrikanın önünde haklarını ve nasıl kazanacaklarını hem öğrendiler, hem de herkese öğrettiler. İşçi sınıfının zengin mücadele tarihini öğrendikçe, işçilerin kazanabileceğine olan inançları arttı. Sorunlara karşı boş vermişliği değil, inadına mücadeleyi savundular. Yasal şikayet haklarını kullandılar; ama asıl olarak haklı olmalarının verdiği güçle direnerek kazanacaklarını biliyorlardı. O yüzden hiçbir şekilde yasal süreçlere takılmadılar. Öyle de oldu.

31 günün sonunda Sinbo patronu geri adım attı ve 6 işçiyi işe geri aldı. Hem de aradaki ücret farklarını ödeme şartını da kabul ederek. Sinbo patronu sendikal faaliyeti engellemişti ve gereken cevabı da direnerek kazanan işçilerden aldı.

Aynı sorunları milyonlarca işçi yaşıyor. İşçiler, bu sorunlar karşısında ne yalnız, ne de biçare. Sinbo direnişi, işçilerin birlikte davrandıklarında, komiteler kurduğunda, fiili olarak harekete geçtiklerinde

haklarını nasıl da söke söke aldıklarını gösterdi. Sendikalı veya sendikasız işçi olmamıza bakmadan, işçinin söz-yetki-karar sahibi olduğu komiteler ile kazanabiliriz. Sadece 6 işçi fabrikanın önünde 31 gün boyunca yasal süreçlere takılmadan, baskılara boyun eğmeden, sadece fiili ve meşru mücadelelerine yaslanarak yürüttükleri direniş kazandı. Bu ülkede her şeyi yaratan, her şey de emeği olan milyonlarca işçinin aynı bakışla, aynı iradeyle hakları ve gelecekleri için direnişe geçtiğinde neler kazanabileceğini Sinbo işçileri göstermiştir.

MESS SAFE: İŞÇİYE PRANGA!

METAL İŞÇİLERİ BİRLİĞİ

Sendikali fabrikalarda gündeme gelen, daha sonra tüm işyerlerinde hayata geçirmeyi hedefledikleri uygulama ile işçilere pranga vurmak istiyorlar.

Pandemiyi fırsata çeviren patronların bir başka icraatı da MESS-Safe cihazı oldu. İşçiyi ölüme mahkum edenler, sözde işçinin hayatını önemsediklerini, sosyal mesafeyi korumak için önlem aldıklarını iddia ediyorlar. MESS'in yeni teknoloji diye sunduğu bluetooth cihazı - android uygulaması ile işçilerin sosyal mesafeyi 'koruyup-korumadığı' denetlenecek.

İşçinin boynuna, yaka kartına, kemerine veya iş tulumuna takacağı bu cihaz ve cep telefonu uygulaması ile işçilerin arasındaki mesafe ölçülecek, 1 metreden az olduğunda ışık, ses ve titreşim uyarısı verecek. Yönetim paneli ile işçilerin sosyal mesafe durumu hakkında rapor tutulacak. İşçilerin hangi saatte, nerede olduğu denetlenecek, hangi işçilerle konuştuğu takip edilecek.

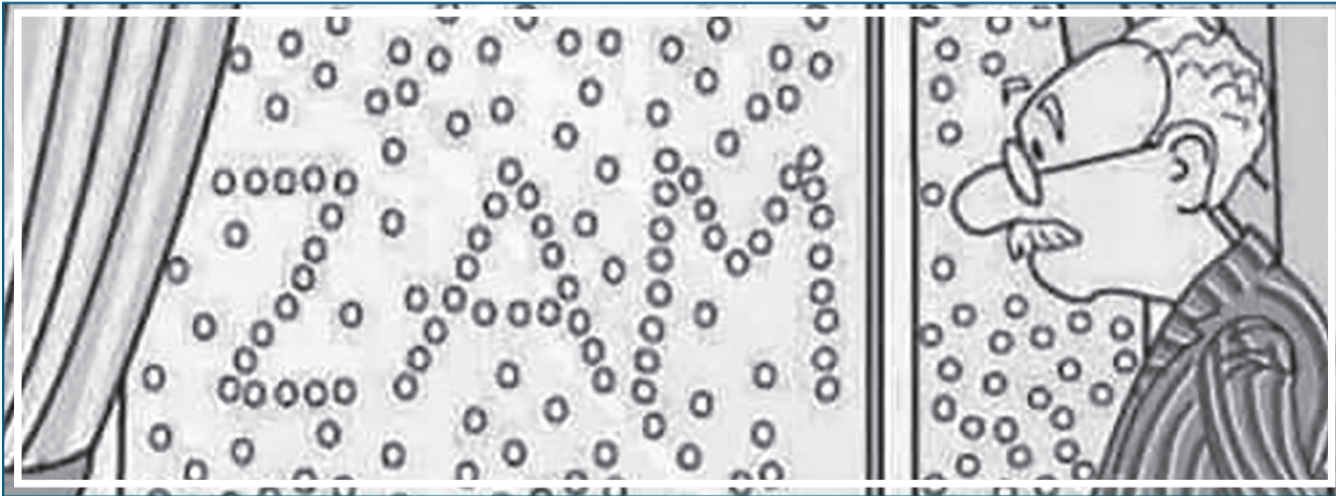
MESS, 'çalışanların tüm odağını işlerine verdikleri sırada sosyal mesafeyi sağlama' gerekçesi ile sınırsız sömürüyü amaçlıyor. İşçi, sürekli izlendiği kaygısı ve korkusu ile hiçbir arkadaşı ile iletişim kuramayacak, temel ihtiyaçlarını karşılamak için dahi yerinden ayrılmayacak. İşçinin emek gücünü alabildiğine sömürecekler. Yakın mesafede olan işçilere yapılacak uyarıdan dolayı; birkaç işçinin birlikte yaptığı iş, bir

işçinin sırtına binecek, ağır iş yükü daha da artacak. Manyetik kirlilikten dolayı, işçinin ciddi hastalıklara (kanser vb.) yakalanma riski artacak. Kameralar, mikrofonlar yetmezmiş gibi; MESS Safe ile mobbing, baskı artacak. Kişisel mahremiyet ve insan hakları çiğnenecek.

Eskiden boynuna zincir vurulan kölelerden tek farkımız, boyunlarda zincir yerine daha 'modern' cihazlar olacak! Zincirlerimizi kıralım, cihazları kabul etmeyelim! Sömürünün şekli değişse de özü aynıdır. MESS Safe uygulaması da, bu araçlardan biridir. Sendikali fabrikalarda gündeme gelen, daha sonra tüm işyerlerinde hayata geçirmeyi hedefledikleri uygulama ile işçilere pranga vurmak istiyorlar.

Yüzyıllar önce boyunlarına, ayaklarına zincir vurulan kölelerin özgürleşmesinin yolu zincirlerini kırmasından geçiyordu. Şimdi de aynı sömürüye, baskıya maruz kalan işçilerin de modern zincir olan 'MESS Safe' cihazını kabul etmemesi gerekir. Fabrikalarda MESS Safe cihazlarının dağıtımına izin vermeyelim. Pandemiye karşı gerçek önlemlerin alınması için mücadele edelim.

YENİ YILDA DA ZAM YAĞMURU!

Boru Hatları ile Petrol Taşıma AŞ (BOTAŞ) ile Enerji Piyasası Düzenleme Kurumu (EPDK) doğal gaz ve elektrik tarifelerine zam yaptı. Doğalgaza yüzde 1, elektriğe yüzde 6.

Yeni yılda pasaport ve ehliyet dahil bazı vergi ve harç tutarlarında, yüzde 9,11 oranında zamlar yapıldı. Emlak vergisi yüzde 4.55 oranında artırıldı. 2021'de en düşük Motorlu Taşıtlar Vergisi (MTV) 109, en yüksek ise 50 bin 107 lira olarak belirlendi. Cep telefonu aboneliğinde alınan maktu vergi de 86 TL oldu. Yeni yılda mahkemeye başvurma harçları 27,20 liradan, icraya başvurma harçları ise 59,30 liradan başlayacak. Ticari amaçlı olmaksızın, yolcuların kendi kullarımları amacıyla yurt dışından getirdikleri telefonların kullanım

izni için ödenmesi gereken harç tutarı 2 bin 6 liraya çıktı. Vergi Usul Kanunu Genel Tebliği'ne göre de ilgili kanunda yer alan para cezaları yeniden belirlendi. Buna göre, usulsüzlük cezaları derecelerine göre 5 lira ile 240 lira arasında değişecek. Fatura ve benzeri evrak verilmemesi ve alınmaması şeklindeki usulsüzlüklere ilişkin cezalar da 380 liradan başlayacak. Geçiş garantili köprü ve otoyollara ortalama yüzde 25'lik zam geldi.

Boğaziçi Köprüsü ile Fatih Sultan Mehmet Köprüsü'nde de geçiş ücretlerine yüzde 26 zam geldi. Bunlar dışında en temel tüketim maddelerine gelen zamlar artık rutine bağlanmış durumda. Artık daha az kazanıyor daha fazla harcıyoruz. TÜİK ise pembe tablolar çizmeye devam ediyor.

ÇERKEZKÖY HEMA'DAN BİR İŞÇİ:

Fabrikaların çoğunda olduğu gibi bizim fabrikada da işçiler üzerindeki baskı artıyor. Patronlar resmen paranızı veriyoruz her şeyi yaparız modundalar. Korona için hastalıktan dolayı izin dahi almak mümkün olmuyor, izin alanlar mimleniyor. Mola yerlerinde oturacak yer yok. Herkes dip dibe oturuyor sonra neden hastalandınız diye işçiyi suçlu konumuna sokuyorlar.

Son dönemde işlerde durgunluk var. Ustalar, formenler yapılan toplantılarda insanları işten çıkarmakla tehdit ediyor. Eski işçiler üzerindeki baskılar arttı. Kimi bölümlerde işçi ihtiyacı olmamasına rağmen işçi alımları oldu. Bunun sebebi de belli, maliyetli olan eski işçiden kurtulup daha ucuza işçi çalıştırmak. Yani önümüzdeki sözleşme sürecine kadar eski işçilerden doğru işten çıkarmalar olma ihtimali yüksek.

Ama işçiler her koyun kendi bacağında asılır havasında kendi derdine düşmüş durumda. Şimdiden sözleşmede ne kadar para istenileceği konuşuluyor. Geçen sene yapılan anketlere bir çok işçi 1000 TL zam yazmıştı. Şimdiden beklenti asgari ücret zammının ardından 1500 TL oldu. Kimse para kadar artan iş yükünü düşünmüyor. Eskiden daha fazla işçiyle yapılan iş, bugün daha az işçiyle yapılıyor. Yani bize verilen para kadar köleleşiyoruz. Bizler daha iyi bir yaşam ve çalışma şartları istiyorsak önce kendi bilincimizi değiştirmeliyiz. Para karşılığı köle olmayı bırakmalıyız. Bu da ancak hep birlikte karşı koyarsak olur.

B\S\H'TAN BİR METAL İŞÇİSİ:

Bir asgari ücret zam dönemi daha geride kalmış oldu. Görece beklentilerin üzerinde bir zam yapıldığı görüşü işçiler arasında yaygın, genel olarak işçilerin memnun olduğunu söylemek mümkün.

Zam maaşlara daha yansımadan birbiri ardına elektrikten doğalgaza, gıda ürünlerine yapılan zamlarla kaşıkla verilen kepçeyle geri alınmaya başlandı. Yaşam ve hayat pahalılığı yüzünden asgari ücretle geçinmek imkansız. Şimdi bu hayat pahalılığı içerisinde 500 TL'lik zammın bir önemi yok.

Zamların ardından gerçek sorunlarımıza döneceğiz. Artık işyerlerinde aşırı bir yoğunlukta çalışıyoruz, baskılar artık dayanılmaz biçimde. Fabrikamızda paramızı alıyoruz diye ölümüne çalışmak zorunda bırakılıyor. Fabrikada tatillerden erken dönüyor, durmadan çalıştırılıyor. Üretim rekorları pandemide bile devam ediyor. Bantlarda arkadaşlarımız karantinaya alınıyor ama bantlarda sayılar yine aynı çıkmaya devam ediyor. Takım liderleri ve formenler çalışanların üzerinde hep üretim baskısı kuruyor. Daha önce olmadığı kadar bu süreçte mesailer oldu. Sendikacıları sormaya gerek yok. "İşimiz var daha ne olacak"tan başka bir şey söylemiyorlar. Bizleri işsizlikle aslında tehdit ediyor, şükretmemizi istiyorlar.

Bu sömürü düzeni biraz daha para verebilir. Ama asla biz çalışan işçilere refah ve huzur içinde yaşamamıza yetecek ne ücret verir ne de çalışma koşullarımızı iyileştirebilir. Bunu ancak bu sorunları yaşayan biz işçiler birlikte çözebiliriz. Bunun için de bilinçlenmekten, birlik olmaktan başka şansımız yok.

MESS TİS SÜRECİNE GİDERKEN!

MİB'Lİ BİR İŞÇİ

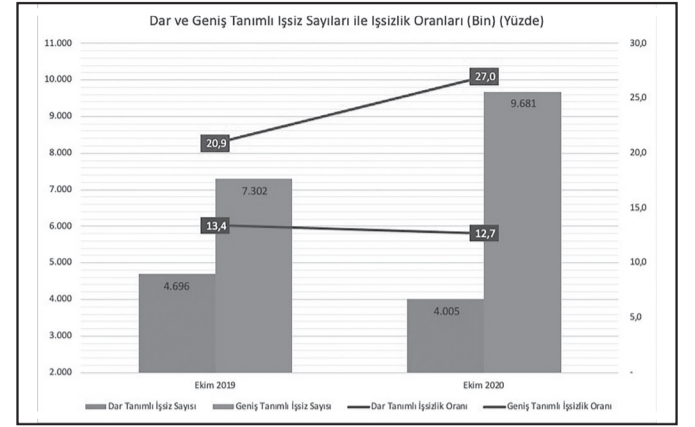

Yetkili sendikaların belirlediği-atadığı değil, kendi seçeneğimiz komite sözcüleri ile taleplerimizi netleştirelim ve nasıl bir mücadele programı oluşturacağımızı hep beraber tartışalım.

Pandemi koşullarında ve kayıplarımızın arttığı bir dönemde sözleşme sürecine giriyoruz. Sadece haklarımızı kaybetmedik pandemi sürecinde. Bir dizi fabrikada (CMS, APTIV vb) arkadaşlarımız patronlar daha çok kazansın diye canlarından da oldular. Birçok arkadaşımız ailesinden bir yakınını pandemi sürecinde kaybetti. Çünkü patronlar her koşulda çarklar dönsün istediler. Şimdi bu kayıplarımızın hesabını sorma günü geliyor. Bizi ölümüne çalıştıranlarla hesaplaşabilmeliyiz. Kaybettiğimiz canlarımızın karşılığı maddiyat ile ölçülemez ama bize bunları yaşatanlardan da hesabını örgütlü gücümüz ile sorabiliriz. Çünkü patronlar için önemli olan, can damarlarının, kalplerinin yani üretimin her koşulda sürmesidir. Bizlerde onların damarlarını, kalbini durduracak "kazanana kadar mücadele" diyerek örgütlü gücümüz ile hareket etmeliyiz. Geçtiğimiz yılda metal işçisi hiç olmadığı kadar hak kaybına uğradı. Yükselen enflasyon, zamlar, vergiler ile alım gücümüz alabildiğince düştü. Bunun için sözleşme dönemini beklemeden şimdiden harekete geçmeli, taleplerimizi oluşturup, fabrikalarda taban örgütlülüğümüzü kurmalıyız.

Böylece yaklaşık 200 bin metal işçisini doğrudan ilgilendiren Mayıs ayında fabrikalarda sendikal yetki tespit süreci ile başlayacak olan Grup Toplu İş Sözleşme sürecine daha hazırlıklı ve elimiz daha güçlü girebiliriz. Çünkü sözleşme sürecinden kazanımla çıkmak için taban örgütlülüğü olmazsa olmazdır. Tek başına sendikalarda üye olmak, aidat ödemek örgütlü olduğumuz anlamına gelmiyor. Bugünden örgütlülüğümüzü ne kadar büyütürsek yarın o kadar kazanırız. Fabrikalarda şimdiden bir araya gelmeli ve komitelerimizi oluşturmalıyız. Bu komitelerimizi öyle bir düşünmeliyiz ki, sözleşme döneminde TİS komitelerine, sonrasında ise grev komitelerine dönüştürebilmeliyiz. Söz, yetki, karar hakkı tamamen işçilerde olacak şekilde bir mekanizmayı oturtturarak, kurduğumuz komiteler üzerinden taleplerimizi belirleyelim ve sözleşme kapsamındaki bütün işçi arkadaşlarımız ile ortak hareketi ve birlikte mücadelenin önünü açalım. Yetkili sendikaların belirlediği-atadığı değil, kendi seçeceğimiz komite sözcüleri ile taleplerimizi netleştirelim ve nasıl bir mücadele programı oluşturacağımızı hep beraber tartışalım.

TÜİK'TEN İNCİLER...

TÜİK'e göre işsizlik azalmış!

Her konuda sayıları çarpıtan, eğen, büken TÜİK, işsizlik rakamlarını açıkladı. TÜİK'e göre işsizlik bir önceki aya göre azalmış ve %12.9 olmuş. Pandemi ile getirilen, kısa çalışma ve ücretsiz izin gibi uygulamalar ile gerçek işsizlik oranları gizlenmektedir. Verilen işsizlik rakamlarının içinde sadece son bir ay içinde İŞKUR'a başvuranlar vardır. Öncesinde başvuranlar, ücretsiz izin ve kısa çalışma ödeneği alanlar, atama bekleyen milyonlarca genç bu rakamların içerisine dahil edilmemektedir. DİSK'in yaptığı son araştırmaya göre gerçek işsizlik oranları %27 yani 9 milyon 681 bindir.

TÜİK'e göre enflasyon %14,6 YERSEN!

2020 yılında iğneden ipliğe her şeye fahiş zamlar gelirken, TÜİK enflasyonu %14,6 diye açıkladı. Peki, gerçek enflasyon ya da hissedilen enflasyon bu değilken TÜİK niye rakamları küçük açıklıyor. Çünkü kapitalist sistemde her şey olduğu gibi sermayenin çıkarına hizmet ediyor. Açıklanan enflasyon rakamları sadece bizim ücretlerimize yapılan zamlar da baz alınıyor. Ama diğer her şeyde rakamların çok çok üstünde zamlar yapılıyor. Örneklersek köprü ve otoyollara bu yıl %26, elektriğe %35'lere varan zamlar, gıda ürünlerine %50'lere varan zamlar yapıldı. Bunların hiçbirinde TÜİK verileri baz alınmıyor...

MESS FABRİKALARINDA ÜCRETLER...

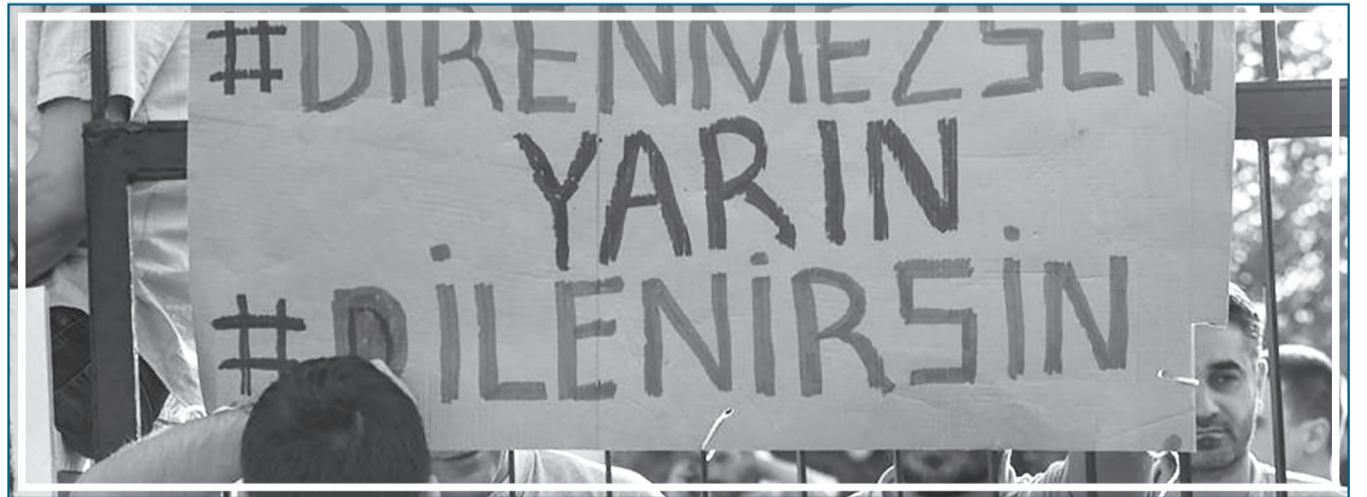
METAL İŞÇİLERİ BİRLİĞİ

Asgari ücrete 500 liralık zam yapıldı. Asgari ücret AGİ dahil 2.825 lira olurken gerçekte net 2.557 lira oldu. Bu rakamın da 75 lirası bizlerin maaşlarından kesilerek oluşturulan İşsizlik Fonu'ndan karşılanacak. Neresinden bakarsanız bakın sefalet ücreti olduğu açık.

Ancak bu yazıda meseleye sözde yüzyılın sözleşmesini imzalayanların, MESS'e diz çöktürdüklerini, taleplerini kabul ettirdiklerini iddia edenlerin sözleşmelerine bugünkü asgari ücretle, sefalet ücreti ile kıyaslayarak bakacağız.

TM de, Birleşik Metal de, Çelik-İş de MESS ile imzalanan Grup TİS'lerinde zafer kazandıklarını iddia etmişti. Bütün metal işçileri hatırlar. Rakamları nasıl evirip çevirip, metal işçilerinin gözlerini boyamaya kalksalar da imzalanan sözleşmelerin metal işçisini sefaletle mahkum ettiğini söyledik, söylemeye de devam edeceğiz.

Ülkede sendikalılık oranı %7'lerdeyken, sözde sendikaların, sendika bürokratlarının metal işçilerine reva gördükleri sefalet ücretlerinin ülkedeki asgari ücretten bir farkı olmadığını görmek gerekiyor. Özellikle Metal Fırtına'nın ardından yaşanan kitlesel işten atmalarla birlikte fabrikalarda çalışan işçilerin büyük bir bölümü 1-5 yıllık işçiler. MESS fabrikalarının bir çoğunda saat ücretleri görece yüksek olan eski

Rakamları nasıl evirip çevirip, metal işçilerinin gözlerini boyamaya kalksalar da imzalanan sözleşmelerin metal işçisini sefaletle mahkum ettiğini söyledik, söylemeye de devam edeceğiz.

işçilerin sayısı çok az. Hem sendika ağaları hem de patronlar, ortalama ücret belirlerken işçi sayısına göre değil, en yüksek ve en alt sınırdaki ücretleri toplayıp bölerek cambazlık yapıyorlar. Bu de demek? MESS fabrikalarında ortalama ücretler asgari ücret ve biraz üzerinde demek!

Metal işçisi "Benim ay sonu elime daha fazla para geçiyor" diyebilir. Evet, elinize daha fazla maaş geçiyor. Ama o maaşlar sosyal haklar ve ikramiyelerin giydirilmiş hali olduğu için, asgari ücrete göre yüksekmiş gibi gözüküyor. Yani "Yüzyılın sözleşmesi"ne göre 230 bini aşkın MESS kapsamındaki işçinin %70'lik

bir kesimi sefalet ücretleri ile yaşamaya çalışıyor. Metal işçileri sendika bürokratlarının göz boyamalarına ve aldatmacalarına kanmamalıdır. Onların bütün çabası, MESS dayatmalarını bize kabul ettirebilmektir. Metal işçisi geleceğine, emeğine hakkına sahip çıkmalıdır. Sadece sendikaya üye olmak yetersizdir. Hak ettiğimiz yaşamı elde etmek için, örgütlü bir güç olabilmeliyiz.

Fabrikalarda gücümüzü birleştirmeli, sözleşme masasına yumruğumuzu vurmamız. Unutmayalım: Üreten biziz. Metal Fırtına da bunu gösterdik. Devamını getirmek, haklarımızı korumak ve geliştirmek sendika bürokratlarının değil bizim elimizde...

TARİHİMİZDEN ÖĞRENELİM!

TRAKYA'DAN BİR METAL İŞÇİSİ

İşçiler gaz bombası atılınca fabrikada yangın çıkardılar

Kartal'da Singer Fabrikası'ndaki işgal olayı dün kanlı bir hal almış, polisler ve işçilerden yaralananlar olmuştur. Aralık olarak 5 saatten fazla devam eden polis - işçi çatışmasında resmi makamların verdikleri bilgilere göre 8 Emniyet mensubu ile 14 işçi yaralanmıştır.

Polislerden ikisinin, işçilerden ise üçünün ağır olduğu öğrenilmiştir. Bu arada fabrikada harap olan makinelerin milyonlarca lira zarara uğradığı açıklanmıştır.

Olaylar, Singer Fabrikasını işgal eden işçilerin binadan dışarı çıkarılmak istenmesi üzerine patlak vermiştir. Bir gün önce bir ta-

SINGER Fabrikasını elinde tutan işgalci işçileri dışarı çıkarabilmek için Toplum Polisi ve itfaiye erleri kalkan ve büyük bir bidonun arkasında sünmeye çalışarak içeri su sıkıyorlar. Fotoğrafta, fabrikanın parçalanmış camları, polis ve itfaiyeciler görülüyor. (Foto: HA)

Künye 1 buçuk milyon
ra zarara uğrayan
Deniz Nakliyat
Şirketi armatör
gemileriyle
anlaşmak istedi

Deniz Ulaş - İş Sendikasının D. B. Deniz Nakliyat Türk Anonim Ortaklığına karşı yürüttüğü grev devam etmektedir. Sendika üyeleri Ankara'da Devlet Bakanı Seyfi Öztürk'ün aracılığı ile durumu yeni baştan gözden geçirirken, işçiler Genel Müdürlük binası önünde davul ve zurna çalıp oyunlar oynamışlardır. Grevin devam ettiği deniz nak-

10 OCAK 1969 SINGER FABRİKA İŞGALİ...

Bugünkü suskunluğa aldanmayalım. Metal işçilerinin Türkiye'deki tarihi bir dizi şanlı işgal, grev ve direnişlerle doludur. Bunlardan biride İstanbul Kartal'da kurulu olan Amerikan sermayeli Singer fabrikası işçilerinin mücadele deneyimidir. Burda bu süreci uzun uzadıya anlatmayacağız. Meraklısı için Zafer Aydın'ın Grevden İşgale Singer Eylemleri adlı kitabı okumalarını öneririz.

Singer patronu işçilere son derece onu kırıcı bir şekilde davranıyordu. Düşünün işçilerin tuvalete gitmelerini markaya bağlamıştı. Ustabaşları eliyle fabrikada tam bir baskı ortamı kurulmuştu.

Buna karşı işçiler Maden-iş sendikasında örgütlenmek istediler. Ancak patron türlü oyunlarla işçileri kendi denetimindeki Çelik-iş'e üye yaptı. Haliyle işçilerin sorunları çözülmemişti. 1969 yılında metal işçileri birkez daha fabrikaya Maden-iş'i sokmak için örgütlenmeye başladılar. Bunun haberini alan patron

öncü işçileri işten çıkardı. Bu saldırıya karşı işçilerin cevabı ise atılan işçilerin geri alınması talebiyle fabrikayı işgal eylemini başlatmak oldu.

Patronun imdadına hemen devleti ve onun kolluk gücü polis yetişti. İşgalci işçileri şiddetle bastırmak istediler. Ancak işçiler teslim olmadılar. Bir buçuk gün süren işgal eyleminde işçiler polisin zoruna karşı şiddetli bir karşı koyuş sergilediler. Polis zorbalığı sonucu birçok işçi yaralandı. İşçilerin bir kısmı gözaltına alınıp tutuklandı.

Ancak metal işçisi direnip, teslim olmadığı için son kertede Singer patronu işçilerin gerçek sendikası olan Maden-işi kabul etmek zorunda kaldı.

Görüldüğü üzere umutları karartıp köleliğe boyun eğmenin dışında mücadele seçeneği de var. Tarihimiz bunun örnekleriyle dolu. Metal işçisi kardeş silkelene ve kendine gel. Nasırlı ellerimiz şaltere uzandığı zaman patronların hiçbir hükmü olmaz.

ÖĞRENCİLERİN YANINDAYIZ!

Boğaziçi Üniversitesi'ne AKP'li Melih Bulu kayyum rektör olarak atanmış ve başta Boğaziçi Üniversitesi öğrencileri olmak üzere tüm üniversitelerden öğrenciler demokratik süreçler işletilmeden yapılan bu atamaya tepki göstererek "Melih Bulu rektörümüz değildir!" dediler. Üniversite önünde bir araya gelen öğrencilere polis saldırmış, öğrencileri kendi okullarına almamıştı.

Sonra ise eyleme katılan üniversitelilerin evlerine polis baskınları gerçekleştirildi ve gözaltına alındılar. Gözaltına alınan 26 öğrenci iktidarın kendisi ve medyasında "teröristler" diye yaftalamışken, öğrencilerin hepsi serbest bırakıldılar. Suçlamaların hepsinin de altının boş olduğunu görmüş olduk.

Üniversitelerde rektörlük seçimleri darbe girişimini fırsata çeviren AKP tarafından 2016 yılında bir KHK ile kaldırılmış ve cumhurbaşkanına istediği kişiyi rektör olarak atama hakkı tanınmıştı. AKP de bunu kendi kadrolarını üniversitelere yerleştirme ve muhalifleri tasfiye etme imkanı olarak değerlendirmekte. Üniversitenin temel bileşenleri olan öğretim görevlileri, öğrenciler ve diğer üniversite personelleri ise karar süreçlerinde yok sayılıyor.

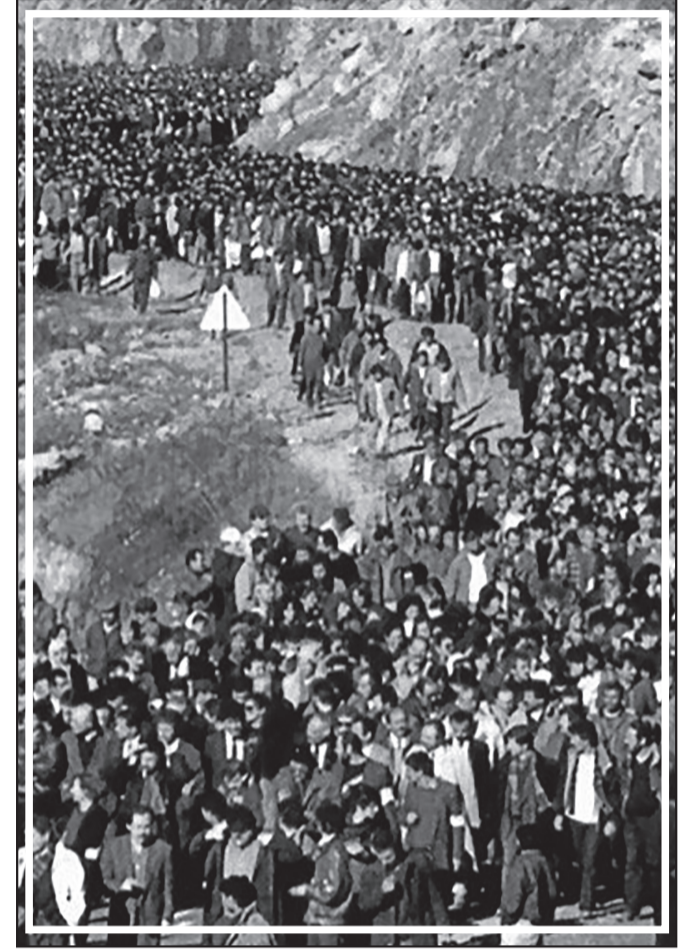
Bizler nasıl ki fabrikalarda, sendikalarda söz-yetki-karar işçilere diyorsak üniversitelerde de söz-

yetki-karar üniversitenin gerçek bileşenlerine yani öğretim görevlileri, öğrenciler ve diğer üniversite personellerine diyoruz. AKP'nin bu adımı her alanda olduğu gibi akademiye de yandaşlarına alan açma ve tekçi zihniyetini dayatma adımıdır.

Üniversiteli gençlik bizleri eylemlerimizde, direnişlerimizde, grevlerimizde yalnız bırakmıyor. Biz de şimdi en temel hakları için mücadele eden ve polis zoruyla susturulmak istenen Boğaziçi öğrencilerinin yanında olduğumuzu göstermek için fabrikalardan seslerine ses olalım, öğrenci ve işçilerin dayanışmasını gösterebiliriz.

BÜYÜK MADENCİ YÜRÜYÜŞÜ 30.YILINDA

Türkiye işçi sınıfı tarihinin en önemli ve güçlü eylemlerinden olan Zonguldak maden işçilerinin büyük yürüyüşü 30. yılında. Maden işçileri 30 yıl önce, 4 Ocak 1991 günü başlattıkları yürüyüşle ülkeyi sarsmış, sermayenin iktidarını ve uşaklarının korkularını büyütmişti. 4. Gününde, 8 Ocak günü sendikal ihanete uğrayarak bitirilen bu büyük işçi eylemi aradan geçen bunca yıla rağmen işçi sınıfının yoluna ışık tutmaya devam ediyor.

İŞ CİNAYETLERİ ARTARAK SÜRÜYOR!

İŞÇİ SAĞLIĞI ve İŞ GÜVENLİĞİ MECLİSİ

İŞ CİNAYETLERİ RAPORU 2020

2427 işçi, iş cinayetlerinde hayatını kaybetti

İSTANBUL: 325 ANKARA: 80
İZMİR: 111 BURSA: 79
KOCAELİ: 99 ANTALYA: 67

2020'de en az 2427 işçi arkadaşımızı iş cinayetlerinde kaybettik!

Ağırlaşan çalışma koşullarına bir de salgının getirdiği ek yüklerle beraber, sermayedarların üç kuruşluk iş güvenliği önlemlerini bile almaktan imtina ettikleri Türkiye'de, 2020'de İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği (İSİG) Meclisi'nin belirleyebildiği rakamlara göre en az 2427kardeşimizi iş cinayetlerine kurban verdik.

Bu rakamlar sadece ulaşılabilenler, gerçekte ise tablo daha vahimdir. Ayrıca yaşanan iş kazaları bu rakamların kat be kat üstünde.

Fabrikalarda sermaye sahipleri almadıkları iş güvenliği önlemleri ile servetlerini arttırırken, bizlerin yaşamları her gün bir bir eksilmekte...

KADIN İŞÇİLERİN SAĞLIĞI

İŞÇİ-EMEKLİ KADIN KOMİSYONLARI

Çifte sömürü, kadın işçilerin sağlığını olumsuz etkiliyor!

Kadın işçiler, çalışma yaşamında pek çok sorun yaşıyorlar. Yoğun sömürü altında çalıştıkları gibi, işten sonra da ev işleri, çocuk ve yaşlı bakımı sorumlulukları da onları bekliyor. Bu yaşadıkları çifte sömürünün fiziksel ve zihinsel etkisi kadın işçilerin sağlığını olumsuz olarak etkiliyor.

Çifte sömürünün kadın işçilerin sağlığına etkilerine dair, Birleşik Metal İş Sendikası Araştırma Merkezi tarafından "Elektrik-Elektronik sektöründe, Toplumsal Cinsiyet Rollerinin Kadın İşçiler Üzerindeki Etkileri" başlıklı raporu yayınlandı. Bu raporda işçi sağlığı ve iş güvenliği önlemlerinde kadın işçilerin çifte ezilme riskinin gözetilmediği ifade edildi.

Bir elektrik-elektronik fabrikasında 95 kadın işçinin 78'inin katıldığı veri çalışmasında başlıca şu tespitler öne çıktı:

*Kadın işçilerin yarısı ev işlerini tek başına planlıyor.

*Kadınların %83'ü iş günlerinde ev işlerini gerçekleştiriyor.

*Evli olmayan kadınlar, evli kadınlara göre kendilerine daha fazla zaman ayırabiliyor.

*Ev içi yüklerin paylaşıldığını söyleyenler toplamın yarısını oluşturuyor. Evli olanlarda ise bu oran dörtte bir oranında...

*Evde işlerin planlanmasında ortak karar alanlar olmayanlara göre, eşi ile ev işlerini ortak karar alanlar olmayanlara göre, kendine zaman ayıranlar ayıramayanlara göre, ev işi yükünü paylaşanlar paylaşmayanlara göre, kendini daha sağlıklı hissediyor.

*Kadın işçilerin üçte ikisi kas iskelet sorunu yaşıyor. Bunu nörolojik sorunlar izliyor. Ayrıca, kalça ve uyluklarda ağrı ile, fazla mesai yapma arasında anlamlı bir sonuç bulunmaktadır.

*Kas iskelet hastalığı, fazla mesai ile olduğu kadar, çalışma hayatında geçen süre ile bağlantılıdır.

*Evli olan kadın işçilerle evli olmayan kadın işçiler arasında ağrılar ve hastalıkları ile de farklar sözkonusu. Evli olanlarda kas iskelet sorunu %39, evli olmayanlarda %14. Evli olanlarda parmak ağrısı %35, evli olmayanlarda %10. Evli ve çocuklu kadınlar, bekar olanlara göre daha fazla sağlık sorunu yaşıyor.

Bu raporun da gösterdiği gibi, işçi sağlığı ve iş güvenliği politikaları, kadın işçilerin özgün konularını gözetecek şekilde yapılmalı ve bu temelde politikalar geliştirilmelidir.

Ancak tüm bunlar, toplumsal yaşamın her alanında kadınların tam eşitliğini savunmak ve bunun için mücadele etmekle birleştirilmelidir.

BODO BODE İŞÇİLERİ GREVE EVET DEDİ!

TM Bursa 3 Nolu Şubeye bağlı Bodo Bode Doğrusan Otomotiv fabrikasında işçiler greve evet dedi!

Bodo Bode Doğrusan'da tekil olarak devam eden Toplu İş Sözleşmesi'nin tıkanması ile birlikte 30 Aralık 2020'de fabrikaya grev kararı asıldı. Ardından da 8 Ocak günü grev oylaması yapıldı.

Bodo Bode işçileri oylamada da grev iradesini açığa çıkardı ve greve "Evet" dedi.

Bodo Bode işçisi arkadaşlarımızı adım adım greve giderken selamlıyoruz.

Bundan sonrası ise taleplerimizin kabul edilmesi için "Kazanana Kadar Grev" diyerek, birliği güçlendirme ve inisiyatif sendika ağalarına değil kendi ellerine alma zamanıdır.

TREDİN İŞÇİSİ DİYOR Kİ;

Tredin'de bir yandan baskı artıyor, her yere kamera takip mobbing uygulanıyor, bir yandan da arkadaşlarımız işten çıkarılıyor. Genel Müdür Ayhan Çalgın, onun sağ kolu Mustafa Kabadayı ve kuklaları TM temsilcisi İlyas Şenkuş. TM temsilcisi diyorum çünkü bizi temsil etmiyor. Fabrikada onca sorun varken bu şahıs koca gün boş boş geziyor, hatta fabrikada sorunlarla ilgilenmek yerine AKP'ye üye yapmakla meşgul. Ne de olsa arkasında bir yanda Genel Müdür bir yanda TM Şube Başkanı Mesut Erdem var. Bizi savunması gereken sendika demiyor ki, bir yanda işçi alırken çıkarmak neyin nesini. Gönülsüz, işten çıkmak istemeyen birçok arkadaşımız baskı ile işten çıkartıldı. Buna da sözde anlaşmalı çıkış diyorlar. Neyin anlaşması, kimi kandırıyorsunuz. TM bu sorunları çözmek yerine işçilerin karşısında patronun yanında yer alıyor. Bütün bu haksızlıklara karşı bizim tek çaremiz birleşmek.

METAL İŞÇİSİNİN SESİ, SOLUĞU, SIKILI YUMRUĞU!

İletişim

web: metaliscileribirligi.com

mail: metaliscileribirligi@gmail.com

facebook: [Metal İşçileri Birliği - MİB](https://www.facebook.com/Metal%20İşçileri%20Birliği%20-%20MİB)

İstanbul - Esenyurt İşçi Kültür Evi

Yenikent Mah. Şehit Serkan Temeloğlu Sok. 25/A
(Eskule otoparkı girişi karşı sokağı) Esenyurt
Tel: 0536 610 03 37

İstanbul - Ümraniye İşçilerin Birliği Derneği

Tel: 0535 257 70 99

İstanbul - Sefaköy İşçilerin Birliği Derneği

Halkalı Cad. No:113 Kat:4 Daire:7
Tel: 0212 690 71 53 - 0536 714 62 06

İstanbul - Gaziosmanpaşa

Tel: 0535 915 32 45

Gebze İşçilerin Birliği Derneği

Hacı Halil Mh. Şahinler İş Merkezi Kat 2 No: 202
Gebze Tel: 0542 843 16 01

Ankara - Sincan İşçi Birliği

Atatürk Mh. Kutsal Sk. No: 5/8 Tel: 0551 597 74 70

Ankara - Mamak İşçi Kültür Evi

Tuzluca Mah. 586. Sok. 2/A - Tel: 0312 364 06 90
mamak.iscikulturevi@gmail.com

Çukurova - Metal İşçileri Birliği

Tel: 0546 950 72 06

Bursa - İşçilerin Birliği Derneği

Başaran İşhanı Kat:4 No:14 Heykel

Kayseri - İşçilerin Birliği Derneği

Sahabiye Mah. Mersin Sok. Sim İşhanı No:403 Kat:4
Kocasinan - Tel: 0352 222 00 07

Trakya - Metal İşçileri Birliği

Kemalettin Mah. Omurtak Cad. Gür İşmerkezi
No:180/133 Çorlu - Tel: 0551 979 87 38

İşçi Bülteni Özel Sayı: 1597 * Fiyatı: 25 Kr * OCAK 2021 * Sahibi ve S. Yazı İşleri Md.: Ersin Özdemir * Yayın Türü: Yerel, süreli, siyasi, ayda bir, Türkçe * EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti. * Osmanağa Mh. Kırtasiyeciler Sk. No:9 Kat:2 Daire:7 Kadıköy / İstanbul Tel: 0 (212) 621 74 52 * Baskı: Özdemir Mat. Maltepe Mah. Gümüşsuyu Cad. Topkapı (Odin) Center No: 28/245 Zeytinburnu / İstanbul Tel: (212) 577 54 92

MİB
Metal
İşçileri
Birliği

DİRENEN İŞÇİLER KAZANACAK!

Çorum'da bulunan Ekmekçiöğulları metal fabrikasında işçiler sendikaya üye oldular. Sendikalı oldukları için 90 işçi işten çıkartıldı. Sendikalı olarak işe geri alınma talebiyle başlatılan direniş tüm coşkusuyla fabrika önünde devam ediyor.

Birleşik Metal-İş'te sendikalaşan Baldur işçileri patronun işten atma saldırısı ile karşılaştı. İşten atmaya karşı 5 işçi kapı önünde direnişe geçti. Yetki için gerekli çoğunluğun sağlanması üzerine direniş devam ederken toplu sözleşme görüşmeleri gerçekleşti. Patron anlaşmaya yanaşmayınca işçiler greve çıktılar. Kendi koydukları yasaları bile tanımayan Baldur patronu grevde de işten atma saldırısını sürdürdü. İşçilerin grev ve direniş kararlılıkla devam ediyor!

Sendikalaştıkları için işten atılma ve ücretsiz izin saldırısı ile karşı karşıya kalan PTT taşeron işçileri hem İstanbul hem de İzmir'de bulunan PTT merkezleri önünde direnişlerini sürdürüyorlar.

Çayırova Migros deposunda sendikaya üye oldukları için ücretsiz izin uygulamasına maruz kalan ve sürülen işçiler Migros deposu önünde direnişe geçti. İşçiler ücretsiz izin saldırısının geri çekilmesini ve baskıların son bulmasını istiyorlar.

Amerikan tekeli Cargill fabrikasında Tek Gıda-İş sendikasına üye oldukları için işten atılan 14 işçi, direnişlerini uzunca bir süredir kararlılıkla sürdürüyorlar. "Bizimkisi bir hak hikayesi" diyen Cargill işçilerinin direniş 1000 günü aştı.